

Goddelijke natuur

2 Petrus 1

We slaan de bijbel open bij 2 Petrus 1 en we gaan onze aandacht richten op de eerste elf verzen daarvan.

Het is opmerkelijk dat Petrus in zijn brieven het niet heeft over tekenen en wonden, terwijl in de eerste christengemeente door zijn schaduw de zieken genezen werden.

Hij richt onze aandacht op hoofdzaken en heeft zich beijvert, dat wij na zijn heengaan telkens weer aan deze dingen, waarover hij schrijft – kunnen denken.

Hij schrijft immers in vers 15:

Maar ik zal mij beijveren, dat gij ook na mijn heengaan telkens weer aan deze dingen kunt denken.

Die dingen, waar wij onze aandacht op mogen richten, worden beschreven in de verzen 1 t/m 11.

1 Simeon Petrus, een dienstknecht en apostel van Jezus Christus, aan hen, die een even kostbaar geloof als wij hebben verkregen door de gerechtigheid van onze God en Heiland, Jezus Christus:

Simeon Petrus: Eerst zijn oude Hebreeuwse naam: Simeon of Simon, en dan zijn nieuwe, door Jezus gegeven naam: Petrus en dat betekent: Rots.

1a En dienstknecht en apostel van Jezus Christus.

Hij zet zijn eerste taak voorop: een dienstknecht (letterlijk: een slaaf) van Jezus

Christus. Maar ook een apostel en dat betekent: een gezondene van Jezus Christus.

1b Aan hen, die een even kostbaar geloof als wij hebben verkregen.

Dus daar horen wij ook bij. Wij behoren bij deze Gemeente, die van Petrus, Paulus, Jacobus enz.. Er is maar één Gemeente en andere toegevoegde benamingen zoals: baptisten gemeente of apostolische gemeente of pinkstergemeente of volle evangelie gemeente treft men niet in de Schrift aan.

Dit even kostbare geloof hebben ook wij verkregen.

1c Door de gerechtigheid van onze God en Heiland, Jezus Christus.

Wij hebben het alles te danken aan de gerechtigheid van onze grote God en Heiland, Jezus Christus. Heiland betekent: Redder.

Te denken valt bij dit vers aan een uitspraak van Paulus in 2 Cor. 5:21

2 Genade en vrede worde u vermenigvuldigd door de kennis van God en van Jezus onze Here.

Door toe te nemen in de juiste kennis van het Woord, krijgen wij snel meer en meer hulp in de vorm van genade, en meer en meer vrede in ons leven. Dit wordt ons vermenigvuldigd ($2 \times 2 = 4$ $4 \times 4 = 16$ enz.)

3a Zijn goddelijke kracht immers heeft ons met alles, wat tot leven en godsvrucht strekt, begiftigd door de kennis van Hem.

Men krijgt kracht door de juiste kennis van Hem. Het is goddelijke kracht, kracht van de heilige Geest.

Kracht waartoe? Tot, zoals Petrus het hier zegt, kracht tot alles wat tot leven en godsvrucht strekt. Kracht dus om godvruchtig te leven.

Kracht door de kennis van Hem,

3b Die ons geroepen heeft door zijn heerlijkheid en macht.

Dat is niet geheel juist vertaald. In de grondtekst, en ook in de zuivere Staten vertaling staat: *Die ons geroepen heeft tot heerlijkheid en deugd.*

Hij heeft ons geroepen tot heerlijkheid. Wat wordt daarmee bedoeld?? Dat staat duidelijk in 2 Thes. 2:14, namelijk dat wij geroepen zijn tot het verkrijgen van de heerlijkheid van onze Here Jezus Christus.

4 Door deze zijn wij met kostbare en zeer grote beloften begiftigd, opdat gij daardoor deel zoudt hebben aan de goddelijke natuur, ontkomen aan het verderf, dat door de begeerte in de wereld heerst.

Er staat hier, dat wij door die kostbare en zeer grote beloften, deel kunnen krijgen aan de goddelijke natuur. Dan is het van belang om die kostbare en zeer grote beloften te kennen.

We gaan eerst iets over de beloften Gods lezen. In 2 Cor. 1:20a staat:

Want hoevele beloften Gods er ook zijn, in Hem is het: Ja.

Dus van Gods kant wat al zijn beloften betreft, is het: Ja.

Nog een belofte, een belofte van leven, en die staat in 1 Tim. 4:7/8

Wees afkerig van onheilige oude vrouwenpraat. Oefen u in de godsvrucht.

Want de oefening van het lichaam is van weinig nut, doch de godsvrucht is nuttig tot alles, daar zij een belofte inhoudt van leven, in heden en toekomst.

Lichamelijke oefening is dus niet onnuttig maar een beetje nuttig vergeleken bij de oefening in de godsvrucht.

De oefening in de godsvrucht (b.v. op het gebied van de tong), is nuttig tot alles en raakt het heden en de toekomst.

Om deel te krijgen aan de goddelijke natuur, wil de Heer ons afbrengen van onze boosheden. Deze belofte staat in Hand. 3:26

God heeft in de eerste plaats voor u zijn Knecht doen opstaan en Hem tot u gezonden, om u te zegenen, door een ieder uwer af te brengen van zijn boosheden.

Nog meer kostbare beloften in 2 Cor. 6:16b en verder waar staat:

16b Wij toch zijn de tempel van de levende God, gelijk God gesproken heeft: Ik zal in hen wonen en onder hen wandelen. Ik zal hun God zijn en zij zullen mijn volk zijn.

17 Daarom gaat weg uit hun midden, en scheidt u af, spreekt de Here, en houdt niet vast aan het onreine.

18 En Ik zal u aannemen, en Ik zal u tot Vader zijn en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt de Here, de Almachtige.

1 Daar wij nu deze beloften bezitten, geliefden, laten wij ons reinigen van alle bezoedeling des vlezes en des geestes, en zo onze heiligheid volmaken in de vreeze Gods.

Dat zijn dus kostbare beloften: Hij wil in ons wonen en onder ons wandelen; Hij wil ons tot Vader zijn en wij Hem tot zonen en dochteren. Dan is het van belang ons van alle bezoedeling te reinigen door de kracht van het Woord en de Geest.

En dat is er nog een belofte, die van belang is om deel te krijgen aan de goddelijke natuur. En die belofte staat in Hebr. 4:1 namelijk een belofte om tot zijn rust in te gaan:

Laten wij daarom op onze hoede zijn, dat niemand van u, terwijl nog een belofte van tot zijn rust in te gaan bestaat, de indruk zou wekken achter te blijven.

Wat is dat voor een belofte van rust? Die wordt o.a. genoemd in vers 10 waar staat:

Want wie tot zijn rust is ingegaan, is ook zelf tot rust gekomen van zijn werken, evenals God van de zijne.

Hoe heerlijk, om tot rust te komen van onze eigen werken en ploeteren en tot Gods rust in te gaan. Hoe heerlijk, om altijd in de rust te zijn en niet gejaagd.

We gaan terug naar 2 Petrus 1:4 met de aandacht op het laatste gedeelte daarvan:

Door deze zijn wij met kostbare en zeer grote beloften begiftigd, opdat gij daardoor deel zoudt hebben aan de goddelijke natuur, ontkomen aan het verderf, dat door de begeerte in de wereld heerst.

Een betrouwbare staten vertaling noemt, dat we deel krijgen aan de goddelijke natuur, nadat wij ontkomen zijn aan het verderf, dat door de begeerte in de wereld heerst.

En dat is ook te begrijpen. Goddelijke natuur en verderf kunnen niet samengaan. Het gaat erom aan het verderf te ontkomen.

Woordenstrijd brengt verderf. Daarom staat er ook in 2 Tim. 2:14

Blijf dit in herinnering brengen en betuig in de tegenwoordigheid van God, dat men geen woordenstrijd moet voeren, die tot niets nut is, ja, verderf brengt aan wie eraan horen.

Aan dat verderf willen wij ontkomen.

In Galaten 6:8 staan beloften, maar er wordt ook het woord "verderf" genoemd.

Want wie op de akker van zijn vlees zaait, zal uit zijn vlees verderf oogsten, maar wie op de akker van de Geest zaait, zal uit de Geest eeuwig leven oogsten.

Hoe heerlijk om in het leven van alledag op de akker van de Geest te zaaien. Dan ontkomen we aan het verderf, maar wie op de akker van zijn vlees zaait, zal uit zijn vlees verderf oogsten.

In Filip. 3:17/19 schrijft Paulus ook over verderf maar eerst noemt hij:

Weest allen mijn navolgers, broeders, en ziet op hen, die evenzo wandelen, gelijk gij ons tot voorbeeld hebt.

Want velen wandelen – ik heb het u dikwijls van hen gezegd, maar nu zeg ik het

ook wenende als vijanden van het kruis van Christus.

Zij geloven wel in Christus maar volgen Hem niet na in zijn zelfverloochening

Hun einde is het verderf, hun God is de buik, hun eer stellen zij in hun schande, zij zijn aardsgezind.

Maar wij zijn niet aardsgezind maar zijn wat vers 20 zegt: *Burgers van een rijk in de hemelen.*

Nogmaals 2 Petrus 1:4 *Door deze zijn wij met kostbare en zeer grote beloften begiftigd, opdat gij daardoor deel zoudt hebben aan de goddelijke natuur, ontkomen aan het verderf, dat door de begeerte in de wereld heerst.*

Wat zullen wij nu hiermee doen? Wij zullen dat doen, wat in vers 5 staat:

Maar schraagt om deze reden met betoon van alle ijver door uw geloof de deugd, door de deugd de kennis.

Wij zullen alle ijver aan de dag leggen en door het geloof de deugd schragen. Of, zoals een andere vertaling het zegt: bij het geloof de deugd voegen en bij de deugd de kennis voegen.

En dan worden er enkele deugden genoemd in vers 6 en 7:

6 Door de kennis de zelfbeheersing, door de zelfbeheersing de volharding, door de volharding de godsvrucht,

7 Door de godsvrucht de broederliefde en door de broederliefde de liefde jegens allen.

Kennis, zelfbeheersing, volharding ofwel geduld, broederliefde en goddelijke liefde.

8 Want als deze dingen bij u aanwezig zijn en overvloedig worden, laten zij u niet zonder werk of vrucht voor de kennis van onze Here Jezus Christus.

Het gaat er dus om, dat deze deugden niet alleen bij ons aanwezig zijn maar overvloedig zullen worden.

9 Want bij wie zij niet zijn, die is verblind in zijn bijziendheid, daar hij de reiniging van zijn vroegere zonden heeft vergeten.

En dan nog een belofte in vers 10b na de voorwaarde in vers 10a:

Beijvert u daarom des te meer, broeders, om uw roeping en verkiezing te bevestigen; want als gij dit doet, zult gij nimmer struikelen.

Wij zullen nimmer struikelen, als wij ons beijveren om onze roeping en verkiezing te bevestigen.

En een laatste belofte in vers 11:

11 Want zó zal u rijkelijk worden verleend de toegang tot het eeuwige Koninkrijk van onze Here en Heiland, Jezus Christus.

Zó zal ons rijkelijk de toegang worden verleend tot het eeuwige Koninkrijk van onze Here en Heiland, Jezus Christus.

Door met betoon van alle ijver door het geloof de deugd te schragen:

5 Maar schraagt om deze reden met betoon van alle ijver door uw geloof de deugd.

Zelfs als we ons al een beetje hierin beijveren, merken we al vooruitgang. Hoe zal het dan zijn als wij met betoon van alle ijver door het geloof de deugd schragen?